

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 171/18
V Lucemburku dne 13. listopadu 2018

Rozsudek ve věci C-310/17
Levola Hengelo BV v. Smilde Foods BV

Chuť potraviny nemůže být chráněna autorským právem

Chuť potraviny totiž nemůže být kvalifikována jako „dílo“

„Heksenkaas“ je pomazánka se smetanovým sýrem a čerstvými bylinkami, která byla vytvořena v roce 2007 jistým nizozemským obchodníkem se zeleninou a čerstvými výrobky. Majitelem práv duševního vlastnictví k tomuto výrobku je v současnosti nizozemská společnost Levola, na niž byla tato práva uvedeným obchodníkem převedena.

Od roku 2014 vyrábí nizozemská společnost Smilde pro řetězec supermarketů v Nizozemsku výrobek nazvaný „Witte Wievenkaas“.

Vzhledem k tomu, že výroba a prodej „Witte Wievenkaas“ porušuje podle společnosti Levola její autorské právo k chuti „Heksenkaas“, domáhá se u nizozemských soudů, aby společnosti Smilde uložily zdržet se mimo jiné výroby a prodeje tohoto výrobku. Společnost Levola tvrdí, že chuť „Heksenkaas“ je dílem chráněným autorským právem a že chuť „Witte Wievenkaas“ představuje rozmnoženinu tohoto díla.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (odvolací soud v Arnhem-Leeuwarden, Nizozemsko), jemuž bylo v tomto sporu podáno odvolání, se Soudního dvora táže, zda může chuť potraviny požívat ochrany podle směrnice o autorském právu¹.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr zdůraznil, že chuť je chráněna autorským právem podle směrnice, pouze pokud ji lze kvalifikovat jako „dílo“ ve smyslu téže směrnice. Tato kvalifikace předně předpokládá, aby byl dotýčný předmět originálním duševním výtvořem. Dále požaduje, aby tento originální duševní výtvoř měl své „vyjádření“.

Podle Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, která byla přijata na půdě Světové obchodní organizace (WTO) a k níž Unie přistoupila², a podle Dohody Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) o právu autorském³, jejíž je Unie stranou, totiž mohou být předmětem ochrany z titulu autorského práva vyjádření, a nikoli myšlenky, postupy, způsoby fungování nebo matematické pojmy jako takové.

Proto pojem „dílo“ uvedený ve směrnici nutně vyžaduje, aby předmět ochrany z titulu autorského práva byl vyjádřen tak, že bude dostatečně přesně a objektivně identifikovatelný.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

² Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, která je obsažena v příloze 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) podepsané v Marrákeši v roce 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80).

³ Smlouva Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) o právu autorském přijatá v Ženevě dne 20. prosince 1996, která vstoupila v platnost 6. března 2002. Tato smlouva byla schválena jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2000/278/ES ze dne 16. března 2000 (Úř. věst. 2000, L 89, s. 6; Zvl. vyd. 11/33, s. 208).

V této souvislosti Soudní dvůr konstatoval, že **možnost přesné a objektivní identifikace v případě chuti potraviny není dána**. Soudní dvůr k tomu upřesnil, že například na rozdíl od literárního, malířského, filmového či hudebního díla, které je přesným a objektivním vyjádřením, spočívá identifikace chuti potraviny zásadně na pocitech a chuťových prožitcích, které jsou subjektivní a proměnlivé. Tyto pocity a chuťové prožitky totiž závisejí zejména na faktorech spjatých s osobou, která daný výrobek ochutnává, jako jsou její věk, potravinové preference a spotřební návyky, a na prostředí či kontextu, ve kterém je tento výrobek ochutnáván.

Mimoto přesná a objektivní identifikace chuti potraviny, jež by umožnila odlišit ji od chuti jiných výrobků stejné povahy, není za současného stavu vědeckého vývoje možná s pomocí technických prostředků.

Za těchto podmínek Soudní dvůr vyslovil závěr, že **chuť potraviny nemůže být kvalifikována jako „dílo“, a nemůže tudíž požívat ochrany z titulu autorského práva podle směrnice**.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki 📞 (+352) 4303 5499